

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3224/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Радуловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Кос, адвокат из ... и ВВ из ..., чији су пуномоћници Славољуб Манојловић и Немања Лукић, адвокати из ..., ради утврђења ништавости и предаје у посед, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2202/19 од 14.11.2019. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ВВ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2202/19 од 14.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2202/19 од 14.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15491/17 од 07.11.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је ништав Уговор о купопродаји стана у ..., у ул. ... бр. ..., стан бр. ..., површине 47 м², уписан у ЗКУЛ бр. .. КО ..., оверен пред Четвртим општинским судом у Београду Ов.бр. ../2000 од 14.04.2000. године, закључен између туженог ББ и туженог ВВ, као пуномоћника сада пок. ГГ, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом другим обавезан је тужени ББ да тужиоцу преда у посед предметни стан исељен и испражњен од лица и ствари. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 234.955,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка за период од дана пресуђења до дана наступања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2202/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке жалбе тужених су одбијене, а првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса.

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву тужиоца за утврђење ништавости уговора о купопродаји стана и предаји у посед. О правној природи и основаности тужбеног захтева, судови су одлучили уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да тужени у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора и предаје у посед, поднета је 22.04.2015. године. Вредност предмета спора је 11.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему је као вредност предмета спора означено 11.000 евра, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић